

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

4. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

27. LEDNA 2019

Z obsahu:

O Otčenáši - Jádro horského kázání

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 2. ledna 2019,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Blahoslavený Jiří Matulewicz

Libor Rösner
- strana 4 -

Křtiny - otisk Jana Blažeje Santiniho

Petr Bobek
- strana 6 -

Svatý Simeon a Anna

- strana 9 -

Neporušené tělo

sv. Simeona
- strana 10 -

Moje cesta s Bohem

V klášteře Božího
Milosrdenství v Nových
Hradech složily svůj
slavnostní slib tři
apoštolské sestry:
sr. Rafka z Čech,
sr. Zélie z Německa
a sr. Anastasia z Jižní
Koreje
- strana 11 -

Vizionář: Tajemství zjevení

v Tre Fontane (40)

Saverio Gaeta
- strana 13 -

Svatý Simeon a Anna

Za adventní lidi považujeme především Pannu Marii a svatého Josefa, jakož i Jana Křtitele, protože toužebně očekávali příchod Vykupitele. Málokdo si však vzpomene na starce Simeona a prorokyni Annu v jeruzalémském chrámu. A přitom také jejich dlouholetá vytrvalost v modlitbě a půstu v duchu očekávání Mesiáše urychlila příchod přislíbeného Zachránce.

Evangelista Lukáš působivě popisuje prostou svatost Anny, Fanuelovy dcery, této vdovy a prorokyně, která již byla ve vysokém věku: „Nevycházela z chrámu, ve dne v noci sloužila postem i modlitbou Bohu.“ (Lk 2,37) O Simeonovi píše, že to byl „muž spravedlivý a zbožný; očekával útěchu Izraele a spočíval na něm Duch Svatý“ (Lk 2,25).

Navzdory svému vysokému věku se Simeon trpělivě a odhodlaně držel toho, co mu zjevil Boží Duch, „že neužije smrt, dokud neuvidí Krista Páně“ (Lk 2,26). Touha svatého starce Simeona a hluboce zbožné vdovy Anny po zachránce Izraele byla nesmírná. S hořícím srdcem oba očekávali setkání s Mesiášem, tento rozhodující okamžik, až jim Duch Svatej vnukl: Teď je tady, vyjděte mu vstříc!

Co se stalo v chrámu, když rodiče přinesli Ježíše „do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu podle toho, jak je psáno v Zákoně Páně“ (Lk 2,22-23), to nám podrobně a velmi živě popisuje celá řada hodnověrných mystiků, jako je bl. Anna Kateřina Emmerichová (1774-1824) či Italka Maria Valtorta (1897-1961). V zápiscích vizí Marie Valtorty čteme:

„Mezi lidmi, kteří zvědavě přihlížejí, si těžkým krokem razí cestu shrbený stařec opírající se o hůl. Musí být velmi starý, řekla bych, že má více než osmdesát let. Přiblíží se k Marii a požádá ji, aby mu dala na chvíli Maličkého. Maria mu s úsměvem podá Dítě ... Simeon vezme Dítě a políbí ho ... Stařec pláče a střídavě se usmívá a slzy ... se perlí na jeho dlouhé bílé bradě ... Slyším slova svatého starce: »Nyní, svrchovaný Pane, můžeš podle svého slova nechat svého služebníka odejít v pokoji; neboť mé oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil před tváří všech národů, světlo k osvětlení pohanů a slávu svého lidu Izraele.« (Lk 2,29-32) Vidím zaražený pohled Josefa, Mariino pohnutí i reakce skupinky přítomných sob. Ně-

kteří jsou starcovými slovy zaraženi a dojati, jiných se zmocní bláznivá veselost. Mezi skupinkou veselých lidí jsou vusatí a povýšenečtí členové velerady, kteří krouží hlavou, hledíc na Simeona s ironickým soucitem. Určitě si o něm myslí, že se ve stáří pomátá.

Mariin úsměv pohasne a její tvář zbledne, když jí Simeon oznámí bolest: »Toto dítě je určeno k pádu i povstání mnohých v Izraeli; má být znamením, jemuž se bude odpirat – a tvou vlastní duši probodne meč! –, aby vyšlo najevo skryté smýšlení mnoha srdcí.« (Lk 2,34-35) Ačkoliv to Maria ví, přesto jí jeho slova probodávají duši.“

K tomuto Sedmibolestná podala Marii Valtortě vysvětlení: „Ne, nebylo nutné, aby mi Simeon zvěstoval moje poslání. Věděla jsem o něm, protože ... budoucí život mého syna neměl žádného tajemství před svojí matkou, která ho nosila.“

O vdově Anně napsala Marie Valtorta toto: „Maria se přiblíží více k Josefovi, jako by chtěla najít u něho útěchu, a vášnivě si přitiskne své Dítě v náručí. Jako vyprahlá duše se vpájí do slov Anny, která také přišla a která jako žena má soucit s jejím utrpením. Slibuje jí, že Věčný hodinu její bolesti zmírní tím, že jí dá nadpřirozenou sílu. »Ženo, tomu, který dal svému lidu Spasitele, nebude chybět moc dát svého anděla, aby tě potěšil ve tvém pláči. Boží pomoc nikdy nechyběla velkým ženám Izraele a ty jsi mnohem větší než Judit a Jael. Naš Bůh ti dá srdce z přečistého zlata, abys odolala moru bolesti, pro niž budeš největší ženou stvoření, matkou. A ty, Dítě, vzpomeň si na mne v hodině svého poslání.“

Jaká útěchyplná slova z úst Anny, která i bez svatozáře poznala v malém Ježí-

ši, v novorozenci, očekávaného Vykupitele, Mesiáše!

Sám Ježíš vysvětlil později Marii Valtortě – ale také nám – to, co viděla: „Simeon čekal celý svůj dlouhý život, aby »uviděl Světlo«, aby poznal, že se splnil Boží příslib. Ale nikdy nepochyboval. Nikdy si neřekl: »Je zbytečné setrvávat v naději a v modlitbě.« Vytrval. A dostalo se mu »vidět« to, co neviděl kněz, ani členové velerady, plní pýchy a zaslepenosti – Božího Syna, Mesiáše, Spasitele v dětském těle ... Aby to však mohl poznat, bylo potřeba, aby měl živého ducha ... Boží Duch ... se obvykle vlévá a promlouvá ... tam, kde vidí »dobrou vůli« následovat jeho vnuknutí.

Jak se rozvíjí tato dobrá vůle? Životem žitým, podle vašich možností, zcela v Bohu. Ve víře, v poslušnosti, v čistotě, v lásce, ve velkodušnosti, v modlitbě ... Simeon měl

tuto dobrou vůli. Život ho neušetřil námah a zkoušek. Ale on svoji dobrou vůli neztratil. Léta a události se nedotkly a neotřáslly jeho vírou v Pána, v jeho přísliby a neunavily jeho dobrou vůli ... A Bůh ... mu seslal paprsek Ducha, který ho dovedl do chrámu, aby uviděl Světlo, které přišlo na svět. »Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu,« říká se v evangeliu.

Ó, kdyby lidé věděli, jak dokonalý Přítel je Duch Svatej! Jaký Vůdce, jaký Učitel!

Kdyby ho milovali a vyzývali! Tuto Lásku Nejsvětější Trojice, toto Světlo světa, tento Oheň ohně, tuto Moudrost! Čím více by znali to, co je nezbytné vědět!“

V jedné ze svých vizí viděla bl. Anna Kateřina Emmerichová také Simeonův odchod do věčnosti:

„Jen co se Simeon vrátil domů po svém proroctví při obřadu představení Ježíše v chrámě, onemocněl. Ale stihl se o velkou radost podělit se svojí manželkou a syny. V ten den zemřel. Z mnohého, co jsem viděla, si vzpomínám toto: Simeon na lůžku mluvil s velkou vážností a dojmavou radostí o spáse, která přišla do Izraele. Potom klidně vydechl a viděla jsem tichý smutek jeho rodiny.“

*Z Vítězstvo Srdca 125/2018 přeložil -dd-
(Redakčně upraveno)*

Neporušené tělo sv. Simeona

Dva tisíce let stará tělesná schránka sv. Simeona se dodnes zachovala naprosto neporušená včetně všech orgánů, kromě očí. Nejsou na ní vidět žádné stopy mumifikace, při které se obvykle vnitřní orgány vyjmají, protože jako první podléhají rozkladu.

V západní části Jeruzaléma, v městské čtvrti Katamon, se nachází klášter svatého Simeona. Byl postaven na místě, kde původně stál prorokův rodný dům a kde je možné ještě i dnes navštívit jeho hrob, který je však prázdný. V šestém století totiž převezli neporušené tělo proroka Simeona do Cařihradu, aby tento vzácný poklad obohatil byzantské císařské město.

V roce 1273 měl jistý benátský šlechtic převést relikvii sv. Simeona do Benátek, ale jeho loď se na Jadranu dostala do silné bouřky u pobřežního města Zadra (dnešní Zadar v Chorvatsku). Loď si vyžadovala neodkladnou opravu. Aby šlechtic nepřišel o vzácnou relikvii, identitu těla převáženého v truhle zatajil a tělo sv. Simeona vydával za tělo svého bratra, který prý zemřel na cestách. Právě proto poprosil místní představené, aby ho mohl dočasně pochovat na klášterním hřbitově. Mezitím však také tento šlechtic těžce onemocněl a zemřel. Tehdy se stalo něco výjimečného. Svatý prorok Simeon se zjevil ve snu třem předním mužům města a každému osobně řekl, kde je pochováno jeho neporušené tělo. Když uvedené místo našli, oznámili to zadarskému biskupovi a ten dal vzácnou relikvii převézt do kostela Panny Marie. Z toho místa sám světec dokázal, že jde o pravou relikvii – udály se zde mnohé zázraky a světec si získal lásku a úctu obyvatel města Zadaru. Svatý Simeon je dodnes patronem tohoto města.

Některé zázraky, které se zde staly, jsou zachyceny na vzácné pozlacené stříbrné schránce, v níž světec odpočívá již několik století. Tato umělecká práce středověkého zlatnictví vznikla za mimořádných okolností.

V roce 1371 navštívil Zadar maďarsko-chorvatský královský pár. V té době byl Zadar nejdůležitějším místem jadranské oblasti a královský doprovod se měl zúčastnit mše svaté v kostele Panny Marie. Královna Alžběta, která porodila tři dce-

ry, ale ještě stále toužila po synovi – následníku trůnu, chtěla získat relikvii světce. Když se v úpěnlivé modlitbě za dar syna sklonila nad otevřený sarkofág s tělem proroka Simeona, podařilo se jí nenápadně odломit jeden z jeho prstů. Jako zlodějka si schovala relikvii do výstřihu svých šatů, ale hned s hrůzou spatřila ránu, která se jí v tom okamžiku vytvořila na hrudníku. Vylekaná královna se z ničeho nic ocitla uprostřed svého doprovodu a musela čelit zvědavým otázkám

Stříbrná schránka s ostatky sv. Simeona má dnes místo nad hlavním oltářem kostela sv. Simeona v Zadaru. Je nejcennějším dílem středověkého zlatnického umění Chorvatska. (Fotografie z roku 1900)

Schránka s ostatky sv. Simeona dnes

Kostel sv. Simeona v Zadaru

po původu zranění. Hluboce zahanbená ukradený prst vrátila a přislíbila, že jako zadostiučinění a z úcty k sv. Simeonovi mu dá zhotovit vzácnou schránku. V roce 1377 pověřila tímto úkolem italského zlatníka z Milána, který působil v Zadaru. Darovala mu nejen 240 kg stříbra a značné množství zlata, ale tato kající královna nechala na stříbrný reliéf dokonce zvětšit zahanbující scénu s neporušeným tělem světce.

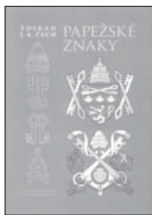
Tato působivá stříbrná schránka, kterou nesou bronzoví andělé, má dnes místo nad hlavním oltářem kostela sv. Simeona. Je nejcennějším dílem středověkého zlatnického umění Chorvatska. Každý rok 8. října, o svátku patrona města, se na jeden týden pro poutníky otevře přední část schránky. K neporušenému tělu proroka Simeona přicházejí mnozí věřící, zvláště ti, kteří si tam vyprošují pozhnání pro své děti.

V předvečer svátku sv. Simeona se 7. října 2010 při příležitosti slavnostních nešpor stal kostel sv. Simeona místem důležitého ekumenického gesta. Zadarský biskup Mons. Želimir Puljić daroval ortodoxnímu arcibiskupovi z Jordánska a dalšímu reprezentantovi jeruzalémského patriarchátu relikvii sv. Simeona (relikvie má velikost 5 × 2,5 cm). Tato relikvie měla být od toho času uctívána tam, odkud se původně vydala na cestu, totiž v jeruzalémském katamonském klášteře, postaveném na místě, kde kdysi bydlel sv. Simeon Spravedlivý.

Když si ortodoxní arcibiskup přečetl důkaz o pravosti této relikvie, s vděčností a radostí při slavnostní liturgii prohlásil: „Toto je nádherná a významná chvíle, která se zapíše zlatými písmeny do dějin jeruzalémské církve. Můžete jen tušit, jak velkou radost budou mít křesťané ve Svaté zemi.“

Z Vítězstvo Srdca 125/2018 přeložil -dd-

PAPEŽSTVÍ

PAPEŽSKÉ ZNAKY

Zdirad J. K. Čech

Unikátní soubor více než 1700 původních kreseb papežských znaků. Kniha mimo jiné obsahuje 100 plnobarevných kreseb doložených papežských znaků, až po ten současný Benedikta XVI. Autor sleduje vývoj předheraldické symboliky od počátků křesťanského umění. Názorně vykládá jednotlivé části papežských znaků. Takřka nevyčerpatelné bohatství symbolů a kompozic sleduje až do současnosti. Úvodní slovo ke knize napsal kardinál Cordero Lanza di Montezemolo, autor návrhu znaku Benedikta XVI. Následující pojednání o papežských titulech sepsal profesor František X. Halas, bývalý velvyslanec ČR při Svatém stolci.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., přebal, 245x340 mm, 518 stran, 1480 Kč

BIBLE

IZAIÁŠ • REVIDOVANÝ PŘEKLAD S VÝKLADOVÝMI POZNÁMKAMI

Překlad Václava Bognera revidoval Josef Hřebík • Úvod a výkladové poznámky Jaroslav Brož a Josef Hřebík • Informace o Kumránu a textové varianty v poznámkách doplnil Pavel Jartym • Lektoroval Petr Chalupa • Úvodní slovo Dominik kardinál Duka OP

Překlad knihy Izaiáš s podrobným komentářem Josefa Hřebíka (s příspěvím Jaroslava Brože a Pavla Jartyma) navazuje na knižně vydaný překlad Václava Bognera (1986), používaný v římskokatolické liturgii. Toto vydání Bognerovu práci reviduje a spolu s bohatými komentáři chce být studijní pomůckou vycházející

z aktuálního stavu biblického bádání. Svým původem navazuje na projekt tzv. Českého katolického překladu, zahájeného vydáním podobně rozsáhle komentovaného Pentateuchu (2006), a měl by se postupně stát součástí revidovaného znění českého překladu Pisma svatého používaného v římskokatolických liturgických knihách. Vyšlo s církevním schválením.

Česká biblická společnost • Váz., A5, 424 stran, 298 Kč

SVĚTICI

SVATÝ NORBERT

P. Karel Dachovský • Ilustrace akademický malíř Otakar Procházka

Stručný životopis zakladatele řádu premonstrátů, českého patrona, sv. Norberta. V závěru knihy najdeme pojednání o klášteřích premonstrátů v Čechách a na Moravě.

ŘÁD • Brož., A5, 58 stran, 50 Kč

SV. KAREL BOROMEJSKÝ

P. Karel Dachovský

Krátký životopis velkého reformátora katolické církve (1538–1584), s jehož jménem je úzce spjato uskutečňování principů Trientského koncilu.

ŘÁD • Třetí vydání • Brož., 130x202 mm, 72 stran, 65 Kč

SVATÝ ALOIS

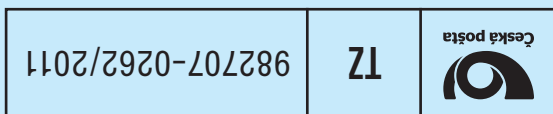
P. Karel Dachovský

Útlá knížečka přinášející životopis sv. Aloise Gonzagy. Aloisova osobnost může být v dnešní době příkladem k následování, a to nejen pro mládež, již je patronem. Inspirovat může bojem o povolání, obrazem asketismu a čistoty života, starostí o smrtelně nemocné.

ŘÁD • Brož., 130x197 mm, 46 stran, 50 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1